

[Trafikministeren]

Til slut kan jeg sige, at der hverken i 1987 eller i den forløbne del af 1988 har været rettet henvendelse til Statens Institut for Strålehygiejne eller Indenrigsministeriet om befordring af beriget uranhexaklorid.

Berlau (FK):

Det var et ministersvar fuldstændig som forventet, i det sædvanlige tonefald og intetsigende.

Ministeren er ganske udmærket godt klar over, at der i øjeblikket ikke alene i Danmark, men i en række europæiske lande foregår en temmelig hektisk debat om transport af atomaffald og atombrændsel og uran, og det er jo ikke nogen hemmelighed, at der tilsyneladende er en række transportfirmaer og en række atomkraftværker, som har set stort på gældende internationale regler, idet de har ladet foretage transporter uden om de tilladte systemer. Der er i øjeblikket i Vesttyskland 3 lastbiler, som indtil videre mere eller mindre er interne-rede i Lübeck, har jeg forstået, og som svenske rederier efter advarsel fra de vesttyske myndigheder ikke vil sejle med. Der går bl.a. rygter om, at de via det danske vejnet eller med danske skibe til Danmark skal videretransporteres derfra. Det er dette problem, som optager befolkningen, og ikke om ministeren har AEG-regler eller TIR-regler, eller hvad han måtte have, for det er der tilsyneladende ikke nogen der interesserer sig så meget for. Vi vil godt vide, om befolkningen kan forvente, at myndighederne her i landet ikke vil tillade transporter til Danmark af tvivlsom karakter.

Trafikministeren (Nør Christensen):

Jeg vil gerne sige til hr. Berlau, at hans personlige opfattelse af det svar, jeg har givet, vistnok klart må ligge uden for den interesse, man kan have i at bruge Folketingets spørgetid.

Derimod har hr. Berlau naturligvis lov til at sige, at mit svar var intetsigende. Jeg vil gerne sige, at det svar, jeg har givet, formentlig kun er intetsigende for hr. Berlau, for hvis han havde hørt efter, ville han naturligvis have fået svar på det spørgsmål, som er stillet af fru Ann-Carina Ingemann.

Jeg tror netop, at hr. Berlau har en klar interesse i at få skabt en hektisk debat, som han så smukt udtrykker det, og som jeg naturligvis gerne skal vedgå at der er i udlandet. Jeg må til

slut også tilføje, at når hr. Berlau siger, at der foregår ulovligheder, og vil have mig til at give en garanti for, at der ikke skal foregå ulovligheder, er det tæt på grænsen af, hvad jeg vil kalde at være noget til grin. Det kan jeg naturligvis ikke give en garanti for. Jeg har svaret på, hvad der er sket i 1987 og indtil 1988. Der foreligger ikke noget.

Berlau (FK):

Jeg har mærket mig, at proceduren her i Tinget er, at når man er tilfreds med svaret, så takker man ministeren. Når man er utilfreds med svaret, må man vel kunne sige det modsatte. Jeg synes ikke, at ministeren besvarede spørgsmålet på en rimelig facon, og jeg er heller ikke tilfreds med den besvarelse, jeg fik af mit tillægs-spørgsmål. Det har intet med polemik at gøre. Det er et spørgsmål om, at der i samfundet er nogle politiske diskussioner, som man kan tage del i, eller man kan gemme sig bag sine regulativer og sine embedsmænd. Det er det, der er sagen i denne affære.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg skal erindre om, at man som medspørger kun kan stille spørgsmål og ikke har lejlighed til kommentarer.

Marianne Jelved (RV):

Er ministeren opmærksom på, at Det Radikale Venstre er imod atomkraftværker, bl.a. på grund af de risici, der er forbundet med transport osv., og at Det Radikale Venstre som en konsekvens af denne holdning ikke vil kunne anbefale, at der gives tilladelse til transport af de stoffer, der er tale om i øjeblikket, fra Vesttyskland til Sverige igennem Danmark.

Trafikministeren (Nør Christensen):

Jeg vil sige til fru Marianne Jelved, at jeg naturligvis med allerstørste interesse følger, hvad Det Radikale Venstre er imod. Når man langt om længe har fået en klar tilkendegivelse, er det rart at vide, at Det Radikale Venstre er imod atomkraftværker. Det er det i sin gode ret til at være, og det ville da være mærkeligt, om man ikke respekterede det.

Til gengæld må jeg så sige, at Danmark er forpligtet i henhold til de internationale aftaler, vi har indgået, til at lade disse transporter foregå, men også, som jeg sagde under min første